

Activiteitenverslag 2012 van Stichting Agnes van Leeuwenberch te Utrecht

Goedgekeurd door de Vergadering van de Raad van Toezicht d.d. 9 september 2013

Stichting Agnes van Leeuwenberch is gevestigd op de Agnes van Leeuwenberchstraat 20, 3515 AZ Utrecht. De stichting is 8 december 2004 opgericht en staat ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te Utrecht onder nummer 30200386. Op 11 oktober 2006 heeft Stichting Agnes van Leeuwenberch officieel de deuren van Huize Agnes geopend.

Doel

De stichting heeft tot doel het bieden van een veilige en gezonde leefplek voor vrouwen en kinderen zonder verblijfspapieren. De stichting tracht haar doel te bereiken door:

- het opzetten en in stand houden van basishuisvesting
- het verschaffen van voldoende middelen voor voeding, kleding, medische zorg en onderwijs
- het samenwerken met andere organisaties die op hetzelfde terrein werken
- het verwerven van financiële en andere middelen.

Organen

De stichting kent de volgende organen:

- Directie
- Raad van Toezicht

Utrecht, 9 september 2013

Inleiding

Huize Agnes heeft een turbulent en mooi jaar gehad.

Dankzij woningstichting Portaal zijn er twee nieuwe opvanghuizen bijgekomen in de stad. Het aantal vrouwen en kinderen die worden opgevangen, is hierdoor meer dan verdubbeld. Er waren meer vrijwilligers nodig en die zijn er ook gekomen. Verder zijn er nieuwe functies gecreëerd, zoals huismeester, om ervoor te zorgen dat de huizen goed ingericht en verzorgd blijven.

Zo kunnen we doorgaan met de opvang van vrouwen en kinderen zonder geldige verblijfspapieren en kunnen we meer mensen een plek geven. Die opvang is tijdelijk, voor zes maanden. In die tijd krijgen zij steun bij problemen met de Nederlandse taal, financiën, verblijfsstatus en gezondheid. Doel: een grotere zelfredzaamheid en onafhankelijkheid.

Bewoners Huize Agnes

In 2012 verbleven er eenentwintig vrouwen - van wie er zeven zwanger waren - en twaalf kinderen in Huize Agnes. Het waren vooral vrouwen afkomstig uit Afrika. De meesten woonden er voor langere tijd. Daarnaast verbleven er tijdelijk nog negen vrouwen - waarvan eentje zwanger - en twee kinderen. Zij bleven een nacht tot enkele weken. Drie vrouwen kregen een verblijfsvergunning, waarvan twee tijdelijk. Drie tieners gingen naar school, naar de Internationale Schakelklassen. Daar werden zij geschoold en waren ze bezig met hun toekomst, waar die zich ook zal afspelen.

Verwijzers

De meeste vrouwen zijn naar Huize Agnes verwezen door de Vrouwenopvang (achttien), particulieren (zeventien), STIL (vijftien), het ex AMA-team van Vluchtelingenwerk (veertien) en kerken (negen).

Er zijn twee nieuwe trends: steeds meer vrouwen worden aangemeld door particulieren en door Utrechtse organisaties. Om praktische redenen werkt Huize Agnes meer samen met Utrechtse organisaties, zoals het AMA-team en STIL. Een voordeel hiervan is dat deze organisaties de vrouwen en hun situatie goed kennen, zodat de vrijwilligers van Huize Agnes weten wie er in huis komen wonen. Bovendien kunnen zij rekenen op ondersteuning door deze Utrechtse organisaties.

Er komen ook nog steeds vrouwen uit de rest van het land, met name via aanmeldingen door het maatschappelijk werk in ziekenhuizen. Alle vrouwen hadden dringend veilige huisvesting nodig.

Voor het eerst nam de Vreemdelingenpolitie contact op, op zoek naar onderdak voor een meisje zonder verblijfspapieren dat terug naar huis wou. 'Ik heb gehoord dat er in Huize Agnes altijd wel een plekje is', zei de agent. Het meisje woonde een maand bij Huize Agnes en is toen vertrokken naar Marokko. Er belde - ook voor het eerst - een vrouw (een Eritrese uit Syrië) zelf aan bij Huize Agnes: 'Heeft u een plekje voor mij?' Zij zwierf rond op winkelcentrum Hoog Catharijne en een hulpverlener stuurde haar door.

'Op een briefje stond het nummer van de bus'

Rokeya (bijna veertig) is een oud-bewoonster van Huize Agnes. Ze heeft nu haar eigen huis. Eind 2012 slaagde ze in één keer voor haar inburgeringsexamen - binnen vier maanden! 'Mijn docent zei: jij bent onze beste cursist.'

Rokeya en Yassin bij hun eigen huis

'Ik kwam op 7 september 2009 bij Huize Agnes, met mijn zoon Yassin. Ik had geen onderdak, geen geld, niets. Van Huize Agnes kreeg ik veertig euro leefgeld. Ik werd naar de huisarts gebracht en ik kreeg medicijnen voor mijn diabetes. Yassin was vier en hij werd ingeschreven op school. Ik kreeg een advocaat. Zij heeft ervoor gezorgd dat ik nu een verblijfsvergunning heb en een weduwe-uitkering.'

'Bij de inburgering kon ik met Nederlands meteen beginnen op niveau twee. Iedereen was verbaasd dat ik zo goed Nederlands kende, in zo'n korte tijd, maar ik praat gewoon veel met Nederlandse mensen. Mijn portfolio maken was ook geen probleem. Huize Agnes heeft ervoor gezorgd dat ik snel zelfstandig werd. Toen ik nog geen woord Nederlands kende, werd ik alleen naar de advocaat gestuurd. Op een briefje stond het nummer van de bus en het adres. Ik was zo boos op de vrijwilliger! Ze zei: als je verdwaalt, dan zoek ik jou. Het ging echter goed en achteraf ben ik haar dankbaar. Ik kan nu overal de weg vinden.'

Waarom verlieten zij hun land?

Uit de verhalen van de bewoonsters blijkt dat zij hun land hebben verlaten - of zonder geldige verblijfspapieren raakten - wegens mensenhandel, oorlog en politiek geweld. De onderdrukking door hun familie en huiselijk geweld spelen ook een belangrijke rol. Vooral jonge vrouwen zien dat als een reden om te vertrekken, op zoek naar een beter leven.

Geen plek

Er kwamen veel aanvragen binnen, maar helaas kon Huize Agnes honderdzesendertig vrouwen en honderddrie kinderen geen onderdak geven in 2012. Dat zijn er weer meer dan in 2011. Toen ging het om honderdtwee vrouwen en vijffennegentig kinderen. Iedereen had wel dringend een plek nodig.

Bijna de helft van de vrouwen die niet terecht konden, kwam uit Afrika. met name uit Eritrea, Nigeria en Guinee. Anderen kwamen uit heel Europa, Azië en Zuid-Amerika.

Vertrokken

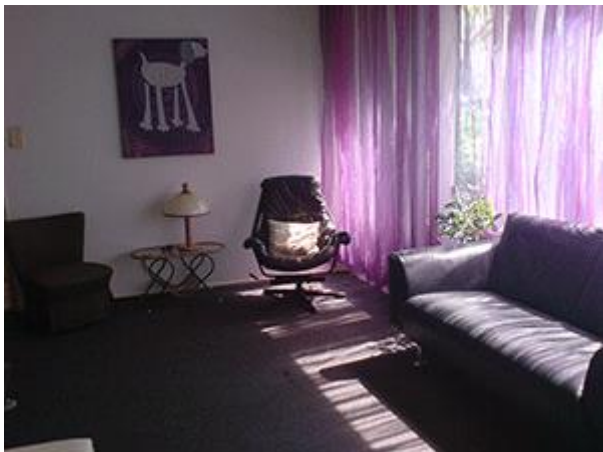
In 2012 zijn er zeven vrouwen en drie kinderen vertrokken. Zij gingen naar het asielzoekerscentrum, in detentie en naar een eigen huis.

Huize Agnes II en III

Er zijn twee nieuwe opvanghuizen bijgekomen, allebei aangeboden door woningstichting Portaal. In juli opende Huize Agnes II haar deuren. Het is een plankwoning in Kanaleneiland, met vijf ruime kamers, een woonkamer en een tuin. Het opknappen en schoonmaken was een enorme klus. Zes vrouwen en vier kinderen vonden hier een plekje.

Net toen het tweede huis vol zat, kwam er een nieuw aanbod: nog een grote plankwoning, nu in Hoograven. Huize Agnes III ging half oktober open en biedt plek aan vijf vrouwen en even zoveel kinderen. Beide nieuwe huizen hebben een huismeester, die zorgt ervoor dat alles goed en netjes blijft.

De drie Huizen Agnes bieden drie soorten zorg. In Huize Agnes I is dat high care, voor de kwetsbaarste vrouwen en kinderen die een stabiele omgeving, meer toezicht en aandacht nodig hebben. Huize Agnes II biedt medium care. De vrouwen moeten zelfstandig kunnen wonen, regels kunnen begrijpen en nakomen. Zij moeten Nederlands of Engels spreken. De vrouwen in Huize Agnes III zijn nog meer op zichzelf aangewezen. Voor hen is er low care. Zij krijgen eens per week begeleiding.

De woonkamer van Huize Agnes II

‘Iedereen in huis is eigenlijk familie van elkaar’

Anita Somoredjo is sinds de zomer van 2012 huismeester van het tweede Huize Agnes, in Kanaleneiland. Ze probeert een familieband te kweken tussen de bewoonsters.

‘De doelgroep sprak me aan: kwetsbare vrouwen, onderaan de maatschappelijke ladder. Daar ligt mijn hart. Ik was net mijn baan kwijt geraakt bij de gemeente Utrecht. Daar begeleidde ik mensen die vlak voor hun inburgeringexamen zaten.’

‘Toen ik vrijwilliger werd bij Huize Agnes, was er net een nieuwe locatie gekomen. In dat huis moest veel worden opgeknapt, dus ben ik er gaan klussen. Mijn partner Roy heeft de tv-aansluitingen aangelegd. Later ben ik gevraagd om huismeester te worden. Ik ga er een paar keer per week naartoe, luister naar de knelpunten van de vrouwen, geef hen advies, kijk of de regels en roosters worden nageleefd en probeer onderlinge onenigheid bij te leggen.’

‘Keer op keer probeer ik de vrouwen duidelijk te maken ze elkaar nodig hebben, dat iedereen in huis eigenlijk familie is van elkaar. Daar werken we samen aan. Ik probeer hen ook te motiveren om het beste uit zichzelf te halen. Je kunt wel drie jaar blijven denken aan je papieren, maar dat zijn drie verloren jaren, vol piekeren en stress. Ik begrijp hen wel, maar ik vind toch dat je de vreugde van de dag moet plukken, ondanks alles.’

‘De nood onder de doelgroep is ongelooflijk’

Skanfonds steunt Huize Agnes al vanaf het begin, in 2006. Directeur Henriëtte Hulsebosch legt uit waarom.

‘Skanfonds komt op voor mensen in kwetsbare situaties. Ieder mens telt, vinden wij. Ieder mens mag meedoen. De doelgroep van Huize Agnes past daar volledig in. Een kwetsbaardere situatie kun je je bijna niet voorstellen. Vandaar dat we ons aan dit project verbinden.’

‘Deze vrouwen, en hun kinderen, hebben echt een steuntje nodig. Er zijn weinig andere plekken om naartoe te gaan.

In 2012 heeft Huize Agnes nogal wat vrouwen moeten teleurstellen. Dat laat zien dat er een ongelooflijke nood is onder de doelgroep.’

‘Huize Agnes ondersteunt vrouwen om zelf stappen te zetten en hun leven een meer positieve wending te geven. Dat past echt in het hart van Skanfonds. Een duwtje in de rug van mensen in kwetsbare situaties, maar ook bijdragen aan het overkomen van die situatie. daar lopen wij warm voor.’

Vakantie en uitjes

De kinderen zijn een paar keer mee op stap genomen door stichting Laat Ze Maar Lachen: naar NEMO in Amsterdam en naar KidzCity en naar het Griftpark in Utrecht. Vrijwilligers van de Voorleesexpres namen de kinderen een dagje mee uit naar een boerderij.

De jaarlijkse zomervakantie in Petten was een groot succes. Daar waren alle vrouwen het unaniem over eens. Ze bezochten de kaasmarkt in Alkmaar en gingen vaak naar het strand. Het eten was heerlijk, met maaltijden uit Suriname, China, Afrika en Nederland.

We mochten weer gebruik maken van het busje van de Stichting Vluchtelingenkinderen. Dat was heel fijn, omdat we zieken, kinderen en veel bagage hadden te vervoeren. Dank je wel daarvoor

Comité van Aanbeveling

Sinds oktober 2012 heeft Huize Agnes een Comité van Aanbeveling. Het bestaat uit drie dames: Ella Vogelaar, oud-minister van Wonen, Wijken en Integratie, Nn voorzitter van de Raad van Commissarissen van Mitros, Pauline van der Meer Mohr, bestuursvoorzitter van de Erasmus Universiteit, en Marinel Gerritsen, hoogleraar Interculturele Business Communicatie aan de Radboud Universiteit.

Agnes zes jaar

In oktober vierde Huize Agnes haar zesde verjaardag. Er kwamen vrijwilligers en (oud-) bewoonsters met hun kinderen naar het Wevehuis in Utrecht. Henny van den Nagel kreeg alle lof voor haar initiatief. 'Het heeft veel vrouwen geholpen', zei Vanessa namens de bewoonsters. 'God bless you.'

De bewoonsters brachten lekkere gerechten uit hun moederland mee. Kinderen - op schoot bij Mariet - draaiden de molen met bingoballetjes. Vrijwilliger Jan Willem riep de cijfers om: 'Twaalf, dat is een 1 en een 2. Ja, zo leer je wel Nederlands.'

Aan het eind had iedereen prijs en konden ze cadeautjes ophalen.

Dank

Bewoonsters en vrijwilligers van Huize Agnes bedanken iedereen hartelijk die op enigerlei wijze heeft meegeholpen aan haar voortbestaan.

OVERZICHT VAN DE REKENING VAN BATEN EN LASTEN VAN STICHTING AGNES VAN LEEUWENBERCH TE UTRECHT

Het exploitatiesaldo resulteerde in een positief resultaat ter grootte van € 7.146, een toename van € 8.207

ten opzichte van 2011.

De giften van donateurs stegen in 2012 met € 17.776 naar € 31.798. De bijdragen huur en leefgeld zijn ook

gestegen met € 14.796 naar € 56.508. In 2012 waren de ontvangen bijdragen van fondsen € 10.000, een daling

van € 31.022. De rentebaten bedroegen € 642, een daling van € 278 ten opzichte van 2011.

Per saldo stegen de totale baten met € 1.272 ten opzichte van 2011.

In 2012 openden Huize Agnes II en III hun deuren. Met drie huizen te beheren zijn de totale

lasten gedaald ten opzichte van 2011. De directe kosten ten behoeve van huisvesting voor vrouwen en kinderen zijn in dit verslagjaar € 90.995, een daling van € 4.998 ten opzichte van 2011. De indirecte kosten ten behoeve van huisvesting voor vrouwen en kinderen zijn tevens gedaald met € 1.705 naar € 378. De algemene Stichtingskosten bedroegen € 429, een daling van € 232 ten opzichte van 2011. De totale lasten zijn, ten opzichte van 2011, gedaald met € 6.935 naar € 91.802.

	2012	2011	Begroting 2012
	€	€	€
Baten			
Giften donateurs	31.798	14.022	15.000
Bijdragen huur en leefgeld	56.508	41.712	39.200-54.200
Fondsen	10.000	41.022	
Rentebaten	642	920	500
Nog te verwerven fondsen	–	–	47.300-32.300
Totale baten	98.948	97.676	102.000
Directe kosten ten behoeve van huisvesting vrouwen en kinderen	90.995	95.993	98.750
Indirecte kosten ten behoeve van huisvesting vrouwen en kinderen	378	2.083	2.500
Algemene stichtingskosten	429	661	750
Totale lasten	91.802	98.737	102.000
Exploitatiesaldo	7.146	-1.061	–

Aan de rekening van baten en lasten is het navolgende overzicht ontleend.

	2011		2010	
	€	%	€	%
Baten				
Giften donateurs	31.798	32,1	14.022	14,3
Bijdragen huur en leefgeld	56.508	57,1	41.712	42,7
Fondsen	10.000	10,1	41.022	42,0

Rentebaten	642	0,7	920	1,0
Totale baten	98.948	100	97.676	100
Directe kosten ten behoeve van huisvesting vrouwen en kinderen	90.995	92,0	95.993	98,3
Indirecte kosten ten behoeve van huisvesting vrouwen en kinderen	378	0,4	2.083	2,1
Algemene stichtingskosten	429	0,4	661	0,7
Totale lasten	91.802	92,8	98.737	101,1
Exploitatiesaldo	7.146	7,2	-1.061	-1,1
Aantal donateurs	27		31	